

ЗА ЕДНО ПРЕДПРИЯТИЕ като Завода за производство на паркет, фурнир и шперплат, във В. Търново, което е още съвсем младо, увеличението на плана през 1964 г. с 31,4 на сто, спрямо 1963 г. е твърде голямо. Комисията в резултат на извършените задълбочени проверки идва до заключението, че с наличните машини предприятието има възможност да изпълни и предизпълни производствената програма. За сега обаче, съществуват известни слабости, които пречат за пълното използване на капацитета на машините. В резултат на това планът за януари и февруари в ценово изражение е изпълнен 93,77 на сто. Не се изпълняват планът и през март. До 7 март планът за шперплат не беше изпълнен със 17,65 на сто, а за фурнир — с 30,7 на сто.

Производствената програма за 1964 г. е съобразена с плана по труда по отношение броя на работниците. Квалификацията, обаче, е незадоволителна — от 400 работници 60 са новоприети без квалификация. Останалите са със стаж от 1 до 2 години, което налага да се провеждат системни курсове за повишаване на квалификацията им.

В завода съществуват условия за оползотворяване на отпадъците от дървесина, но те не се използват. Не е създаден цех за произвеждане на предмети за широко потребление.

Комисията констатира, че на предприятието не са одобрени всички искани и необходими основни и допълнителни материали. Налице е също така и недостиг от 35 000 лв. на фонд „Работна заплата“. Планираното съотношение между ръста на производителността на труда и средната работна заплата в предприятието е правилно — производителността на труда изпреварва със 7,54 пункта. Не такова е, обаче, положението със себестойността на продукцията. Разходите по някои елементи не са планирани реално. В амортизационния план неправилно са включени и се заплащат амортизационни отчисления на машини и съоръжения, които въобще не се използват или няма да се използват до края на годината. За оскъпяването на продукцията допринася и лошото състояние и поддръжка на паровата станция — скъпо гориво, неправилно изразходване на пара и др.

НАРУШАВАТ РЕШЕНИЯТА

В началото на февруари комисията за народен контрол в с. Драгомирово извърши проверка в счетоводството на ТКЗС по въпроса за раздадените на кооператорите малки прасенца за личните им домакинства. Установи се, че кооператорите Иван П. Бонов, Петър Ив. Бонов, Симеон П. Петров, Стоян И. Йорданов, Слави Г. Маринов, Марин Цветков, Ангел Славов, Рона Ив. Каролева, Иван Ир. Стоянов, Рафаил Г. Пеев, Петър Бабушков, Рокто П. Мирчев и Руско Тачев са получили прасенца с тегло от 7 до 10,5 кг.

Грубо е нарушено решението на управителния съвет на ТКЗС да се раздават прасенца за лично ползване до 6 кг.

Мартин Матеев
председател на комисията за народен контрол

ПРЕД 8 МАРТ с колегата си Пенчев трябваше да изпълним едно обществено задължение — да закупим подаръци на жените в нашето учреждение. В магазин № 12 на „Нармаг“ — В. Търново, ни очакваше приятна изненада. Бяха пуснали в продажба мъжки найлонови чорапи от чуждестранен произход. Не от никаква мания към стоки с етикети на непознати езици, а чисто и просто от необходимост забравихме мисията си и се заляпихме като мухи на мед за края на къска опашка. „Има време и за подаръците на жените“ — помислих със замаяна от неочакваната находка глава и се понатиснах да ми дойде по-скоро реда. Зад гърба си почувствах стоклограмовата опора на колегата си Пенчев.

Докато си облича пресъхналите от вълнение устни, докато си представя как сутринта върху нарочно измитите за заслужаващи си случай крака ще надяна новичките найлонови чорапи, опашката пред мене се стопи като мартенски сняг. Ухилена ми физиономия подобно на рефлектор обля със светлина и топлина лицето на продавачката.

— И на мене едни чорапи, другарко...

НАРОДЕН КОНТРОЛ

№ 8

За реалността на плана и за резервите

В ПРОДЪЛЖЕНИЕ на един месец, от средата на февруари до средата на март, една от най-важните задачи на Инспекцията за партийни и държавен контрол бе проверката на реалността на производствените планове и разкриването на допълнителни резерви за прикритие на плана през 1964 година. С участието на представители на Комитета за партийни и държавен контрол в нашия окръг бяха проверени 10 предприятия.

Предприетието не е осигурено с необходимите оборотни средства. По указание на Окръжното управление на горите — В. Търново, работи с върховия норматив за 1963 г. в размер на 219 000 лева, а съгласно увеличената с 31 на сто производствена програма за 1964 г. следва да му се даде норматив 304 000 лева.

С писмо от 10 февруари 1964 г. Окръжното управление на горите е утвърдило финансов план на предприятието, който предвижда планова загуба в размер на 140 000 лв. На основание на плана за стоквата продукция и търговската себестойност се разработи таблица за продажбите и резултатите от тях, при което се оказа, че загубата трябва да бъде 147 000 лв., или планът за загуба е необвързан със 7000 лв. По така дадения план предприятието е направило възвращение, като иска търговската себестойност, а оттам и загубата да се увеличи със 189 000 лв.

Комисията разгледа въз-

раженето и намира, че могат да се приемат само 103 000 лева.

При осъществяване на безбазаните мероприятия, особено с доставката на паркетна машина в срок до 1 април и месер-машина до 1 май и, ако се разреши въпросът с производството и реализацията на ламелния паркет загубата за годината може да бъде сведена на 90 000 лева.

Докладната записка на комисията бе разяснена на ръководството. Някои въпроси бяха доизяснени, изтъгнаха се и някои допълнителни обективни трудности, произтичащи от грешки в проектирането и строителството на машините от нередовния превоз на работниците и др.

Допълнителните мероприятия, оформени със заповед на директора на предприятието инж. Хр. Топалов, трябва да бъдат осъществени цялостно и в срок, за да може колективът да се похвали с възможни по-големи производствени успехи в чест на 20-годишнината от социалистическата революция

Да се сложи край на безстопанствеността

НА 7 МАРТ комисията за народен контрол в с. Крушево извърши проверка в стопанския двор. По отношение на посевния материал, фуражите и тяхното съхранение не бяха констатиранни слабости. Не такова е, обаче, положението със съхранението на инвентара в стопанския двор и в бригадния стан. Като се започне от малочислените и малотрайни предмети и се свърши с най-скъпите машини, съоръжения и сгради, стопанисването им все още е крайно лошо.

Особено лошо впечатление правят колите, плуговете, браните, редосеялките, веялките и др. Те са разхвърляни безразборно. Покрай кошарите и временните царевични кошове се виждат по една, по две предници на колите с по едно колело, камари от извадени колелета. Трудно може да се разбере кои инвентарни предмети са годни и кои са негодни.

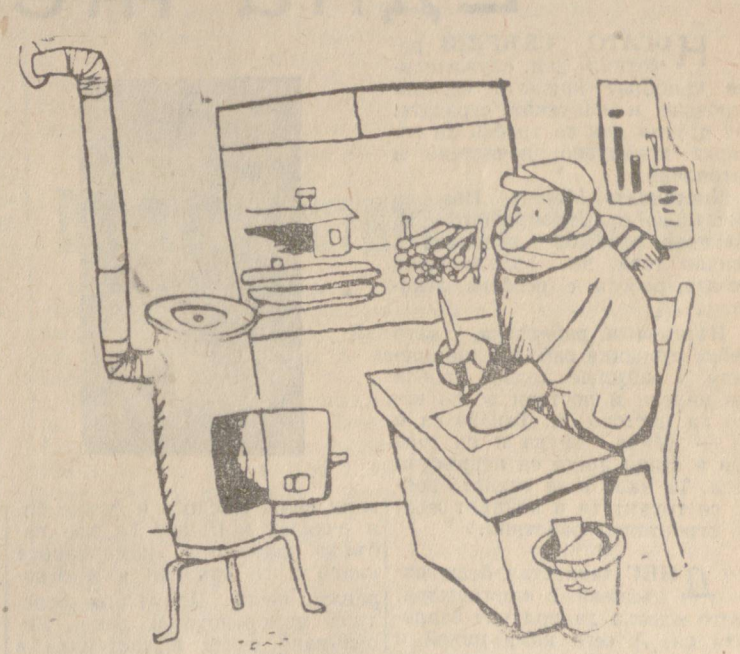
По покритието на сградите в стопанския двор има много обърнати и съборени от вятъра цигли. Покрай сградите има оставени неизползувани строителни материали — цигли, тухли и др. А стотици квадратни метра камъшитоци рогозки, доставени също за обектите през 1963 г., са разхвърляни по целия стопански двор. От тях се намират и по циментовите плочадки, и из калта по пътищата, и върху складирания изкуствен тор, и в птичарниците, но на склад прибрав-

на не се оказа нито една рогозка.

Оградата на стопанския двор е останала здрава само около главния вход. На всеки 50—100 метра са направени входи и вратите им са изпочупени или откочени. При това положение оградата не е в състояние да изпълнява предначертаното си. Дава се възможност на недобросъвестни кооператори да присвояват продукция и инвентар като ги изнасят навън без да преминат през определените за целта входи и изходни места и да бъдат проконтролирани от дежурния пазач в стопанския двор.

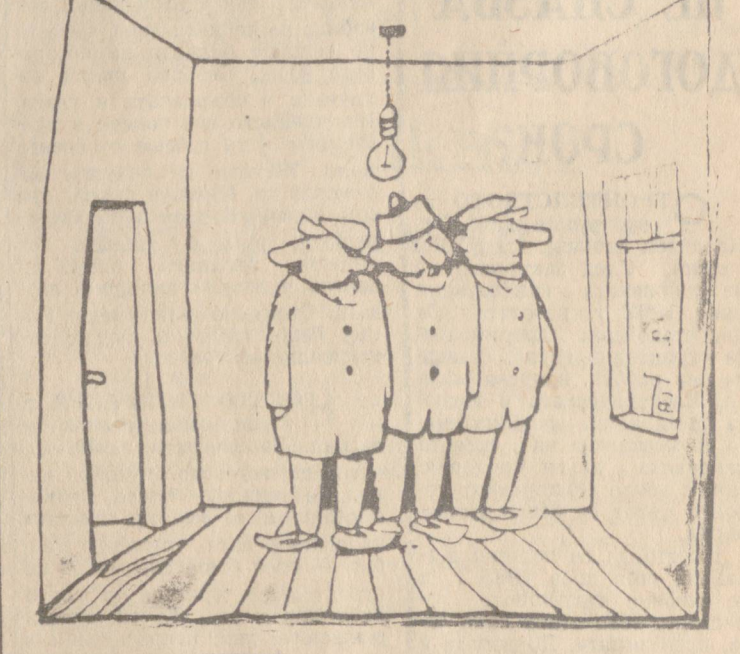
Комисията препоръчва да се приберат в един склад или под един навес годините за работа коли, редосеялки, плугове, брани и др., а негодните да се отделят, с оглед до втората проверка, която ще извърши комисията, да няма инвентарен предмет — годин или негоден, да стои в калта и не на определеното му място. Необходимо е да се задължи строителният отговорник да прибере всички годни строителни материали, независимо от тяхното количество, оставени край обектите. Годните камъшитоци рогозки да се приведат в известност и се поставят на сухо. Системно да проверява сградите и своевременно да изпраща строителен работник, който да поставя съборените от сградите цигли, капаци, улави. Да се постави съборената оградна тел и се приведе в ред оградата на стопанския двор, за което не е необходимо доставянето на допълнителни материали, а само труд. На „Вторични суровини“ да се предадат всички метални отпадъци, разхвърляни около железарската работилница.

Митю НИКОЛОВ
председател на комисията за народен контрол в с. Крушево.

„В двора на ТКЗС в с. Дебелец има достатъчно дърва за горене: резачките стоят неизползувани, а за печките на кухнята и канцеларията няма нарязани дърва“.

(Из протокола на комисията за народен контрол с председател Бонка Ковачева).

„Битовите условия на живот в с. Дебелец не са на необходимата висота — в стаите им липсват дори най-елементарните предмети — столове, пердета и др.“

(Из протокола на комисията за народен контрол с председател Бонка Ковачева в с. Дебелец).

Отзиви по публикуваните материали НЕ САМО СТОЛЪТ

Констатациите на комисията за народен контрол в с. Беброво, отпечатани в брой 7 на страницата „Народен контрол“ под заглавието „Лоши условия в стола на ТКЗС“, са правилни и навременни. Предлагат се конкретни мерки, които трябва да се вземат от управителния съвет на стопанството, за да отговорят столът на нарасналите нужди на кооператорите.

Но с това няма да се реши цялостно проблемът за обществено хранене на населението в с. Беброво. Необходимо е обществено в селото да насочи усилията си за създаване на едно заведение за обществено хранене, като инициативата се поеме от потребителната кооперация. Налице са възможностите да се осигури по-благоприятна обстановка за членовете на стопанството и за останалите, нуждаещи се от храна. Може да се приготвяват ястия и за в къщи и за полето с намалена надценка. Специално за кооператорите храната може да се заплаща по цени на столови начала. Така е в с. Козлевец, където в ресторанта при потребителната кооперация се хранят членовете на ТКЗС на столови начала. А в ресторанта в с. Полски Тръмбеш миналото лято се приготвяше и разнасяше по блоковете храна за 180 — 200 кооператори.

Само така могат да се създадат условия за развиване на общественото хранене, което съгласно решенията на Осмия конгрес на БКП до 1980 г. трябва да обхване 70 на сто от трудещите се.

Недю СТАМОВ
член на ръководството на окръжното профдружество по търговията.

По-нататък събитията се развива по-бързо и по-драматично. Въпрос на отговорничката към магазинерката Здравка Богданова колко чифта чорапи е „оставила“, отговор, че са само два чифта. Облекчителна въздушка от страна на отговорничката, защо тя така наредила, кънящи надежди за оправдане на психологичната от наша страна, проверка и констатиране фактически седем чифта, сведени застрамено към земята на газинерски очи... Но само за миг, защото в следващата секунда Здравка Богданова започна да ни убеждава, че всички магазинери имали подобна практика — да сме и промисели сега, а тя повече знамало да прави така и т. н. и т. н.

Но това не е важно. Фактът, че в магазинна бяха получени този ден всички 30 чифта чорапи и от тях бяха запазени за близки и познати седем чифта, или около една четвърт, ни закова. Числото седем ни напомни и нещо друго. Преди известно време колегката на нашите героини Зара Генчева в магазинерката си имала

Извадки кратки

„ГЕРАНЪТ“ до мелницата все още не е покрит, въпреки предприетите от комисията от декември 1963 година.

„ОТ ЗАПАДНАТА страна на мелницата е оставена една повредена карусерия, а до нея са разхвърляни железни части от моторни коли. Следва те или да бъдат оползотворени, или да се предадат на „Вторични суровини“.

„КАНТАРЪТ“ в мелницата, повреден през есента, още не е поправен. Висините от кооператорите млива не се теглят, а при плащането се вписват приблизителни тегла.

(Из докладната записка № 2 от 18 февруари на председателя на комисията за народен контрол при ТКЗС в с. Беброво Димитър Драганов)

„КОРИТАТА“ за хранене на кокошките в птицефермата при мелницата „Роица“ са плитки, поради което част от храната се разпилява и разхищава.

„В КОНЕФЕРМАТА“ в централния стопански двор стоят на гледачите от трета бригада е под всякаква критика — в нея е складирани фураж, няма легло, не са създадени други битови условия за отмора на гледачите.

„ЗАВЕЖДАЩИЯТ“ кравефермата Димитър Хр. Иванов не контролира раздаването на фуража. Той е предоставил това да го вършат гледачите по дежурство, но така трудно може да се хване сметката. По някога в края на месеца за по няколко дни не достига фураж, което се отразява зле върху наеда.

(Из протокол № 5 от 25 февруари на комисията за народен контрол в с. Бяла черква)

СЛАБОСТ КЪМ ЧИСЛОТО СЕДЕМ

Фейлетон

глеждаме магазинерката. Тя също ни достояваше с вниманието си. Ние — нея, тя — нас... — Струва ми се, че не си върши нотиите на песента и — пропелна Пенчев с присъщия си класически стил. — Психологията ми все по-настойчиво сигнализира, че нейният гузен вид е причинен от икономисването на истината. — Ами, ако се гъжееш? — попитах го аз. — Нали ще я обидим!

— Невъзможно е чувството ми да ми изневерява. Дълго си помислих с Пенчев и притеглях „за“ — тата и „не“ — тата. Кое щеше да натекне? Зер не е шегата работна, наистина може да няма никакви „запазени“ чорапи, да обидим магазинерката и да се изложим като на задничави хора от преди четири петиленки. Аз бях склонен да преглътна горчивия хап и да се оттеглим, но Пенчев настояваше. Обвини ме

докато е рано на опашката на отсрещния магазин, където също ще пуснат чорапи. Добър съвет, няма що! Но с Пенчев нахали сме си малко терсене хора, не искаме да се възползуваме от него. Напротив, продължихме агитационната си дейност още няколко минути. Но без резултат. Тогава се отдръгнахме малко настрана да си поговорим, защото бяхме се изпотили от напрежение. Не преставахме, обаче, да по-

договоряме си. — Ами, ако се гъжееш? — попитах го аз. — Нали ще я обидим!

ИЗ РЕДАКЦИОННАТА ПОЩА

БОРБА

Една жена

КОГАТО СВЪРШИ работният ден, служителите прибират книгата си, заключват и напускат сградата. На другия ден те трябва да заварят преметено, почистено и затоплено.

Чистачката Мария Иванова Лешакова от Стройрайон — В. Търново така бе свикнала с всичко това, че изпълняваше своята работа с особена лекота.

Пъргава и работлива, като добра стопанка набързо ще премете и забърше праха, после ще нареди и постави всяко нещо на мястото си. Такава си е тя — обича труда и на това учи в къщи двете си невръстни деца. Та нали и за тяхното добро се трудят тя и нейният мъж — строителен работник.

ДНЕС тази стая беше изпълнена с много хора, които идваха да получат заплатата си. А сега няма никой и там е тихо. Навън е тъмно и

вали сняг. Късно е и, може би, очакват в къщи. Тя пое набързо кошчето с намачканите книги и ги наклони към отворената печка. Пламъците осветиха измореното й лице. Неочаквано очите й застинаха в уплаха. Мигновено изпусна кошчето и грабна от разгорещената уста на печката някакво пакетче. Огнените езици едва го бяха близнали, когато ръката й го издърпа оттам.

Пари, колко много пари! — мълвеше в ужас и уплаха младата жена и едри капки пот избиха по нейното лице. Сега тя не сещаше болките на обгорената ръка. Безброй мисли нахлуваха в обкръжната й глава. Изкушението все повече я превземаше и тя губеше от своята воля. Жената се ослуша, заоглежда се. Нямахме никой, със сем никой! В този миг треперещата ръка с пакчката от книжния банкнот бавно се вдигна и потули някъде в пазвата. Сърцето силно биеше. Навън беше тъмно и снегът затрупваше всичко.

КОГАТО СЕ ПРИБРА в къщи, нейният мъж бе заспал. Забравената лампа осветяваше неговото спокойно лице. На масата, близо до масицилната се белееха листата на разворената тетрадка. Разбра — това беше дневникът на строителната бригада, в която работеше и той. Тя си спомни рождениите дни, отпразнувани в бригадата, сватбата, театъра, за честните другарски отношения на тези здрави мъже. Спомни си и за парите, които нейният

мъж бе намерил и побърза да съобщи, а после ги предаде на собственика им. Тръпна. Как бе забравила всичко това? Нима могат да се забравят такива хубави дела! Тогава той постъпи правилно, ами тя?

Мария извади пакчката с парите. Това бяха внимателно подредени сто резедави дуплевки. Четри нейни заплати! Нещо като че ли я преряза. Едва сега тя усети болките на обгорената ръка. Погледна към леглото. Мъжът й продължаваше да си е все така спокойно. Погледна дъх, после подхвърли небрежно два-три пъти пакчката с банкнотите и неочаквано стана. Взе една чиста кърпичка, загъна в нея парите и ги пусна в джоба на палтото си, прищипвайки го отгоре с безопасна игла. Лампата угасна. Всичко спеше. Само снегът продължаваше да вали.

РАЗВИДЕЛЯВАШЕ СЕ, когато строителният работник Иван Лешаков крачеше в дълбокия сняг, а Мария, олюлявайки се, вървеше по неговите стъпки. Беше така тихо... Доиде време да се разделят. Оттук, той ще поеме нагоре към строителния обект, където работи бригадата на Деню Стоянов, а тя към сградата на Стройрайона. Подадоха си ръка. Едва сега мъжът забеляза обгореното.

— Нищо. Не е кой знае какво. От работата е! — каза неуверено тя.

ВЧИСТАТА И ЗАТОПЛЕНА СТАЯ на Стройрайона един по един заприжваха служителите. Само касиерът Косю Радев още го нямаше. Мария спокойно преглеждаше печките, наливаше в съдовете вода и, когато стана време да си ходи, попита за касиера.

Като разбра, че той е замислил по обектите да изплаща на работниците, тя откопча безопасната игла и подаде на служителите пакчката, огъната в чистата кърпичка.

— Предайте ги на касиера! Намерих ги случайно в отпадъците на неговото кошче! — каза тя и тръгна да си ходи, сякаш нищо не се беше случило.

Александър РУСЕВ

РЕДОВЕ

ОТ ПИСМАТА

НА 5 МАРТ ПОТЕГЛИХ с влака от гр. Русе за гр. Мадан. Към Горна Оряховица получих силен кръвоизлив с повръщане (страдам от кървяща язва в дванадесетопръстника). Прекъснах пътя си и потърсих помощ в поликлиниката във В. Търново. След щателен преглед д-р Русев не ми позволи да пътувам, а ме изпрати веднага в болницата. Топло ме посрещна д-р Ганчев с думите: „С или без операция, но болни хора оттук не пушаме да излизат“. Останах просто изненадан от топлото приемане, от тези грижи за човека.

Особено е вниманието, с което съм заобиколен не само от лекари, но и от сестри и санитарии. Затова аз искрено благодаря на тези борци за опазване здравето на човека.

Георги Стоянов Воденичаров

ДЪЛГОГОДИШЕН работник съм в Държавни захарни заводи. Бях на смяна на 15 януари 1964 година. По време на работа почувствах болки в кръста. На другия ден бях скован на легло. Просто лазах до печката да се стопля. Веднага повикахме лекаря в Д. Оряховица Ъйчо Иванов. Той

направи нужното. Започнах да се движа с бастун. Обаче неловко се да си правя награвки. От Транспортината болница в Горна Оряховица веднага изпратиха линейката. Така добре ме прие доктор Стоянов, че дори и не съм си мислил, че ще имат такива грижи към хората. Всеки ден тя идваше, преглеждаше ме, правеше редовно награвки. Шест дни след това аз вече захвърлих бастуна. Самият не вярвах, че вече напълно съм оздравял.

Благодаря и на другарката Стоянова и на всички лекари и сестри от болницата, които ме лекуваха и изправиха на крака.

Ангел Михов Гайдаров

Първа чета при втори майсторски участък — гара Г. Оряховица с бригадир Панайот Кърмов извършва бързо и качествено през студените зими дни рязане на релси на стрелна № 40, за да могат да се изолират звената за осигурителната инсталация.

Снимка: П. Каралиев

Продавам мотоциклет

„АВО ТУРИСТ“ в добро състояние.

СПРАВКА: Крум Попов с. Лесичери, или тел. 300—Павликени

ОТПК „Труд“ с. Лесичери

В. Търновско

ТЪРСИ

Тъкачи на жакардови станове. Желателни да подадат заявления. Постъпване веднага.

2-2

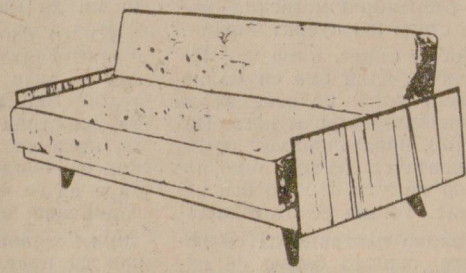
Стефка Петкова
ДИП „Рекорд“ — Г. Оряховица

ЗДРАВИ

ИЗЯЩНИ

УДОБНИ

Обновете дома си с новите модели мебели

В кооперативното стопанство в с. Козловец денонощно бдят и се грижат за малките пилета трудолюбивите кооператорки. Една от тях е Велика Кударова.

ВЕЧЕР НА СПОМЕНИТЕ

Наскоро в чест на 20-годишнината на социалистическата революция у нас, в с. Беброво се проведе голяма „Вечер на спомените“, организирана от селския комитет на Отечествения фронт и народното читалище.

Тържеството беше открито от певческия хор при читалището. Изпълнена беше и едноактната пиеса „Двамата и смъртта“ от Веселин Ханчев.

След това се даде думата на стари ветерани — партийни дейтели, сдружени земеделци и безпартийни, които разказаха интересни случаи.

На вечерта присъства и народният представител Стоян Буюклиев, освен от фашистката власт на 15 години строг тъмничен затвор през 1942 година. Той разказа за борбите на младежта и политическите затворници.

Д. Драганов

ПРИЗНАТЕЛНОСТ НА ТЕХНИЯ ТРУД

Управителният съвет на ТКЗС „Лисенко“ — с. Козловец разгледа работата на кооператорките през стопанската 1963 година. След като даде висока оценка на тяхното участие, то реши да награти най-добрите с екскурзии до братски страни.

На 7 март на тържествено събрание беше обявено, че 30 кооператорки — първници в селскостопанското производство ще бъдат изпратени на екскурзия в Румънската народна република и 12 в СССР. Въдущевени от това признание на техния труд, те обещаха през юбилейната 1964 година да работят с по-голямо усърдие по кооперативните блокове, фермите, градините.

Ив. Гутев

ПОХВАЛНА ПОСТЪПКА

Пионерката Цветомирка М. Томова от VI „а“ клас на училище „П. Р. Славейков“ — В. Търново живее на улица „Цар Крум“ №2. Тя помага в къщи и често прави покупки. За купени 2 хляба от пункта на бул. „Вачо Киро“ този път тя подаде книжния лев, който стискаше в ръка. Продавачката бързо й подаде две по 50 стотинки и

се обърна към следващия гражданин. Цветомирка погледна парите и веднага се обади: — Леличко, грешите! Сметката беше оправена. Момиченцето и продавачката доволно се усмихнаха, а другите граждани радостно възкликнаха: — Ето, малка е, но постъпката й е похвална.

ОКРЪЖЕН ШАХ-ТУРНИР

От 11 март във В. Търново се провежда шах-турнир за окръжно индивидуално първенство за мъже и жени. Участвуват единадесет мъже първостражници и седем жени. Турнирът ще излъчи кандидат-майстори.

Начело на първенството е Здравко Янчев — 7.5 точки, следван от Данчо Данчев, Денчо Цвятков — В. Търново, Младен Гуджев — Г. Оряховица.

М. Славчев

ССО „Специализиран район“ — В. Търново

съобщава

на интересувашите се, че търси АВТОМОНТОРИ от IV до VIII разряд.

Заплати по тарифна ставка. Постъпване веднага.

Справка: предприятието на гара В. Търново, тел. 24—94.

2-1

ЗА СЕЗОНА

в магазините за конфекция са пуснати в продажба

НОВИ МОДЕЛИ В НОВИ ДЕСЕНИ

елсгантни и евтнини

ДАМСКИ МАНТА ВЪЛНЕНИ РОКЛИ МЪЖКИ КОСТЮМИ ДЕТСКИ ОБЛЕКЛА Готово

вълнено облекло се продава и на изплащане

АДРЕС НА РЕДАКЦИЈАТА: Вестник „Борба“ — В. Търново ул. „Левски“ № 11, ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор 24.58; Зам. гл. редактор 25.26; отдели „Партиен живот и пропаганда“ и „Низов печат и документи“ — 25.27; отдели „Селскостопански“ и „Култура бит, културно наследство“ — 31.41; отдел „Икономически“ — 31.25; Счетоводен редактор 24.66

5-1

Винаги и без умора на своя трудов пост

ПОНЯКОГА трудовата биография на хората, особено от по-старото поколение, на пръв поглед е еднообразна. Но, когато се вслушаме в думите на хората, които ги познават от младини, ние ще се убедим, че те са извършили интересни и цялостни дела.

Така е с Никола Гужулов. През един ноемврийски ден на 1927 година 17-годишният юноша постъпва на работа в бившето акционерно дружество „Металургия“ — Горна Оряховица. Занимат се годините. Калфата със своята упоритост и съвещност започва да съперничи на майсторите. Но, въпреки голямото му трудолюбие, немощията е вечна спътница в неговия живот. В бурните години преди 9 септември 1944 г. взема съзнателно и дейно участие в частичните стачки на работниците от гра-

да, ръководени от Българската комунистическа партия. Неговият живот след великата народна победа е живот на възрожден строител на новото общество. Той става член на БКП и продължава да работи в същото предприятие, което вече е собственост на народа. През 1956—1958 година е излъчен за ударник, прави рационализаторски предложения, учи се и учи другите.

Сега върху него времето е сложило своя отпечатък. Но сърцето на бай Колю е все така горещо и младо. Благодарение на това, той неотстъпно, винаги е на своя трудов пост. А от онези ноемврийски дни, когато започна да работи, са изминали близо 37 години. Колко хора могат да се похвалят с такъв продължителен стаж в едно предприятие?

Скромни и трудолюбиви, бай Колю Гужулов и сега продължава много да работи и малко да говори. Вместо него работниците, които познават дългогодишния майстор, разказват с уважение:

— Такъв съм го запомнил, — казва др. Анорев, — да мисля за народното имущество и да не си пестя труда, щом трябва нещо да се извърши, макар и непредвидено.

Други ще кажат колко пъти е оставал до среднощ при машините. Не един път до късно е стоял, за да оправя пресите. На тях работят три сменни. И всеки час престой носи загуба на предприятието. Но благодарение на стария и опитен майстор предстои не се допуска.

Сърцето на стария майстор се свида и сега като вижда, че все още има хора, които несъзнателно си гледат работата. Той настоява те да бъдат посветени, да им се потърси отговорност. Много са работниците, които е научил на ред и дисциплина.

Такава е кратката, но пълна с богат трудов живот биография на работника от ремонтната работилница при цех „Печки“, на комуниста Никола Гужулов.

М. ПЕТРОВА

от Обществена редакция на „Борба“ — Г. Оряховица.

в-к „БОРБА“

Стр. 4, бр. 34 18, III, 1964 г.

21 301